

Tygelsjö kyrka

Lunds stift

Fasad mot söder.

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2017-10-03

jais
arkitekter

—

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

Tygelsjö kyrka

Limhamns församling, Malmö pastorat, Lunds stift

Tygelsjö socken, Malmö Tygelsjö 41:39-husnr 1, Malmö kommun, Skåne län, Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Tygelsjö ligger på slätten söder om Malmö.

Flygbild från sydväst. Foto: Pär-Martin Hedberg.

Bronsåldershögar visar att området har varit bebott sen förhistorisk tid.

På den äldsta kartan från 1700-talet omgärdas en central äng av två gator i väst-östlig riktning med kringbyggda gårdar och gatehus. Kyrkan var placerad i norr på en kulle. Bebyggelsen var tätt samlad inom bytomten. Utanför var åkermarken indelad i en mängd smala långa tegar. Vid enskiftet 1805 sammanfördes jorden till större enheter och gårdarna flyttades ut i landskapet. Prästgården och några gårdar låg kvar i byn. Byn kompletterades med nya gathus under 1800-talet.

Järnvägen mellan Malmö och Trelleborg invigdes 1886 med station i Tygelsjö. Mellan Tygelsjö och Klagshamn öppnades också en bana för frakt från kalkbrottet.

Samhället utvecklades mycket med järnvägen och flera nya arbetstillfällen tillkom utanför jordbruket. I byn byggdes nya bostadshus, brandstation, affärer och mejeri. Tygelsjö blev centralort för det omgivande jordbrukslandskapet. Ett flertal tegelhus från denna tid finns kvar.

Under 1960-70 talet byggdes Tygelsjö ut i stor skala med villor söder om den gamla byn. Järnvägen lades ner 1971. Under 1980-talet och framåt fortsatte expansionen norr om byn. Idag finns flera skolor i byn och livsmedelsaffär, konditori och pizzeria. Samhället är ett pendlarsamhälle.

Kyrkoanläggningen ligger högt på en sluttning mot söder mitt i byn och omges av bostadsområden, förutom mot öster där jordbrukslandskapet utbreder sig. Närmast kyrkan på södersidan ligger prästgård, församlingshem och personallokaler i prästgårdsparken. I väster gränsar en förskola till nya kyrkogården.

Kyrkobyggnaden

Tygelsjö nygotiska kyrka ersatte en medeltida kyrka. Eventuellt föregicks medeltidskyrkan av en stavkyrka. Vid en arkeologisk undersökning 1981 när församlingshemmet byggdes hittades stolphål som kan tolkas som spår efter en stavkyrka. Gravar är även påträffade på detta område utanför den nuvarande kyrkogården.

Medeltidskyrkan byggdes troligen i slutet av 1100-talet och bestod förmodligen av långhus med kor och absid. Senare tillkom ett brett västtorn med tvärrektangulär plan. Denna typ av torn hade ofta samband med huvudgårdar och tornet hade karaktär av en privat byggnadsdel. I slutet av medeltiden omkring 1500-talet revs det medeltida koret och ett nytt större kor med stjärnvalv byggdes. Koret hade en ovanlig segmentformad avslutning. Under årens lopp byggdes kyrkan till med vapenhus och sakristia. Den medeltida kyrkan låg cirka 15 meter öster om den nuvarande kyrkans kor.

1834-35 byggdes kyrkan om till en korskyrka med två korsarmar. Ritningsunderlaget och hantverkskickligheten var mycket bristfällig och tillbyggnaden blev ett slarvbygge. Långhuset hade korsvalv, korsarmarna höga tunnvalv och ingen lösning var tänkt hur dessa skulle mötas. Till slut fick långhusets murar tas ner och byggas upp på nytt högre. Vid ombyggnadsarbetet hände en olycka med tre dödade arbetare.

Domkyrkoarkitekt Brunius beskriver kyrkan på 1840-talet som ett exempel på hur man inte ska bygga till medeltidskyrkor.

Kyrkans skick, den stora befolkningsökningen och tidsandan gjorde att kyrkostämman

1900 beslutade att bygga en helt ny kyrka. Den gamla kyrkan revs 1903. Bygget av den nya kyrkan pågick 1903-1904 och kostade 75000 kronor, den invigdes i januari 1905 av biskop Billing. Kyrkan ritades av ingenjör A W Lundberg (1836-1907). Han har även ritat kyrkorna i Flädie, Gessie och Fuglie. Lundberg var utbildad vid Tekniska skolan i Stockholm. Han var medgrundare till Skånska cementgjuteriet och direktör på firmans första fabrik i Lomma fram till 1896.

Kyrkan har likt flera nygotiska kyrkor haft tekniska problem med vittrande tegel vilket vid flera tidpunkter bytts ut t ex 1927, 1957. Det är framförallt söderfasaderna som drabbas av tegelskador på grund av stora temperaturvariationer.

1968-69 renoverades kyrkan efter förslag av domkyrkoarkitekt Eiler Græbe.

Problem med skadedjur har funnits vid flera tillfällen och sanering från strimmig trägnagare har genomförts vid olika tidpunkter.

1968-69 gjordes en invändig restaurering efter domkyrkoarkitekt Eiler Græbes arbetshandlingar. Inredning och interiör målades om. Sidoskeppens dekor i valvkapporna målades över medan mittskeppens dekor återskapades.

1971 ingick Tygelsjö i Malmö kyrkliga samfällighet sedan Bunkeflo kommun slagits samman med Malmö.

1974 inrättades en toalett vid norra sidoingången.

1983 togs bänkar bort längst fram i mittskeppet samt i södra sidoskeppet 1999.

1988 lades taket om med begagnat skiffer från rivna järnvägsstationer.

2005 renoverades golvet och skadade viktoriaplattor byttes till svart och vit klinker.

2006 byggdes en ramp vid den norra sidoingången.

2013 renoverades delar av murverket på tornet, framförallt tornets västra gavelröstes tinnar. Delvis omfogades murverket, frostsprängt tegel byttes, och tinnarnas kalkstensplattor täcktes med zinkbelagd aluminiumplåt.

Exteriör

Kyrkan i nygotisk stil består av treskeppigt långhus, femsidigt kor i öster och torn med spira i väster. På ömse sidor om tornet finns trapphus. Norr och söder om koret ligger lägre utbyggnader för sakristia och arkiv. Under koret finns källare med pannrum. Murarna är av rött tegel och taket är belagt med skiffer. Fasaden är rikt artikulerad och indelad med strävpelare, gesimser, blinderingar och trappstegsgavlar. Fönstrens masverk är av betong.

Kyrkans murar är uppförda av rött maskinslaget tegel murat i kryssförband det vill säga vartannat skift med löpstenar och vartannat med koppstenar. I murarna finns

inslag av horisontella smala band med ett skift brunglaserat tegel. Fönster och andra öppningar markeras av en båge i brunglaserat tegel. Kyrkans sockel är av granit med snedfasad avslutning. Fasaden indelas vertikalt med strävpelare som är avtäckta med kalksten. Tornet avslutas under spiran med trappstegsgavlar i alla vädersträck. Trappstegsgavlar har även alla kyrkans sidoingångar.

Fasad mot öster.

Fasad mot norr.

Kyrkans fönster sitter i spetsbågiga nischer med omfattning av profiltegel. Fönstrens masverk är av betongelement. Sidoskeppen har vardera fem stora trekopplade masverksfönster. Varje fönster består av tre höga smala fönster och därovan ett sexpassfönster och två mindre trepassfönster. Solbänkarna är klädda med kalksten. Glaset är blyspröjsat i rombiskt mönster med katedralglas med färgat glas i ytterkanterna. De blyinfattade fönstren är inmurade i smygen och förstärkta med horisontella järn. I tornets västvägg sitter ett stort rosettfönster med färgat glas. Tornet har dubbla ljudöppningar med masverk i betong i alla väderstreck. Öppningarna har brädluckor.

Entré sakristian.

Huvudentré.

Fasad mot väster.

Kyrkans huvudingång är i tornets västra fasad i ett utskjutande spetsbågigt gavelparti i gult tegel. I perspektivportalen är kolonner med baser och knoppkapital tillverkade av röd Övedsandsten liksom portalens tympanon. Porten markeras ytterligare genom en spetsbåge av brunglaserat tegel.

Dubbeldörren är en stickbågig ramverksdörr klädd med panel på utsidan. Stora dekorativa gångjärn av järn med bladmönster sitter på dörren liksom på alla ytterdörrar. De fyra övriga ingångarna mot norr och söder sitter i utskjutande gavlar med trappstegsavslutning. Gavlarna är dekorerade med putsade blindingar. Ovanför de spetsbågiga dörrarna sitter ett runt fönster. Både dörr och fönster markeras med glaserat tegel. Granittrappor leder till ingångarna och en ramp till norra sidoingången.

Kyrkans tak är täckt med skiffer med mönsterläggning som lades om 1988. På mittskeppets tak finns små plåtklädda trekantiga takkupor. Tornet kröns av en åttakantig spira klädd i skiffer med ett kors i toppen.

Hängränorna är av svart plåt medan stupören är av röd plåt.

Interiör

Vapenhuset i tornets bottenvåning är ett kvadratisk rum med dagsljus från två fönster. Väggarna är nedtill klädda med brun bröstpanel och ovanför putsade och ljust gråmålade. Taket är välvt med ett kryssvalv som vilar på väggarna utan ribbor och pilastrar. Golvet är belagt med så kallade viktoriaplattor, cementplattor i svart och vitt med en bård längs väggarna. Rummet är möblerat med bokbord, kyrkbänk och kapphängare på väggen. Dörrar leder till tornet och orgelläktaren. Den stickbågiga dörren till kyrkorummet är en ramverksdörr med 27 små kvadratiska fyllningar i varje dörrblad. På sidan till kyrkorummet är dörren klädd med panel och stora dekorativa järnbeslag. Samtliga snickerier är målade i mörkbrun ådring.

Kyrkorummet består av långhus, upphöjt smalare kor i öster och orgelläktare i väster. Långhuset är treskeppigt med mittskepp och sidoskepp, avdelat med kalkstenskolonner. Öppna bänkar står på ömse sidor om mittgången i mittskeppet och i sidoskeppen med sidogångar. Golvet är belagt med svarta och vita Viktoria-plattor, cementplattor från Skånska Cementgjuteriet. Under bänkarna ligger målat brädgolv. Längst fram där bänkar är borttagna är golvet 2005 ersatt med svart och vit klinker. I gångarna ligger röda gångmattor.

Väggarna har i nederkant brun bröstningspanel och därovan är de putsade och målade ljust grå i sandstensfärg med en målad kvaderindelning.

Långhus och kor täcks av kryssvalv med ribbor. Valven bärs av kolonner samt halvkolonner av sandsten med bas och knoppkapital. Kolonnerna är gjorda av lågerhuggen sten i skivor. Sidoskeppens ribbor vilar på ytterväggen på gjutna

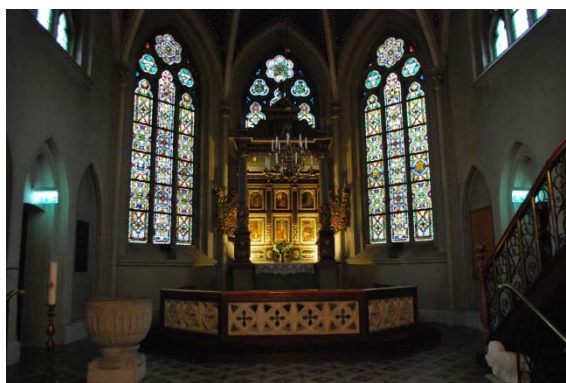
knoppkapitäl. Ribborna är målade i sandstensfärg med målad indelning likt väggarna. Kapporna i mittskeppet är vitmålade och dekorerade med blad- och blomrankor samt enkla bårder i rött och blått längs ribborna. Dekorationsmålningen förnyades 1968 i mittskeppet, medan sidoskeppens dekor målades över. Fönstrens masverk är av betongelement, fönsterfallet är brant sluttande och sedan 1968 vävspända och målade. I nordöstra delen av långhuset står ljusbärare, kororgel och förvarings-skåp, i sydöst finns predikstolen och piano.

Från orgelläktaren mot koret.

Långhuset mot orgelläktaren.

Koret.

Koret är förhöjt med fyra trappsteg belagt med kalksten medan korgolvet täcks av mönstrade Viktoriaplattor med bård längs väggarna. Taket är välvt med ett ribbvalv

som vilar på halvkolonner med kapital av sandsten. Valvkapporna är blåmålade med guldstjärnor. Fönstren, med masverk av betong, har glas med mångfärgade glasmålningar med blommönster. I koret står dopfunten på norra sidan. Från koret nås sakristia och arkiv med dörrar med dekorativa järnbeslag. Rummen har röda och vita Viktoriaplattor på golvet, putsade, målade väggar och kryssvalv.

Orgelläktaren i väster vilar på träpelare med konsoler. Läktarbarriären är genombruten med en spetsbågig arkad i brunt trä.

Från vapenhuset nås de två trapphusen med spindeltrappor av betong som leder till läktare och tornets övre våningar. Valven är isolerade på vinden ovan långhuset. Andra och tredje våningen har brädgolv och putsade målade väggar.

Inredning och inventarier

Altaret av kalksten är från 1905 vid kyrkans uppförande. Blockaltare med två utskjutande pelare vid sidorna. Altarskivan har fyra inhuggna och förgyllda konsekrationsskors.

Altare 2 från början av 2000-talet är ett bordsaltare av mörkt trä med skiva och fyra ben, tillverkat vid Tygelsjö fängelseanstalt.

Altaruppsatsen är ett så kallat additionsaltare från 1596 tillverkat vid Daniel Tommisens verkstad. De sex fälten i mitten var tidigare försedda med bibelspråk men bemålades 1781 med bilder från nya testamentet. På vardera sidan står joniska kolonner vilka bär en baldakin som välver sig över altaret. Överst kröns baldakinen av ett grekiskt tempel och vid sidorna beslagsvingar. Kolonnerna kröns av basunblåsande änglar.

Altarringen från 1905 har en femsidig plan. Räckets ståndare och överliggare är av trä medan de genombrutna fyllningarna är av vitgrå gjuten lera eller betong. Knäfallet är klätt med röd sammet.

Dopfunten av sandsten är troligen från 1100-talet. Den runda cuppan är dekorerad med reliefer med en rundbågsarkad och i rundbågsfälten stiliserade romanska träd. Foten har en attisk bas som vilar på ett fyrkantigt fundament. Foten har hörnornament i form av palmetter. Dopfunten var tidigare oljemålad men rengjordes i början av 1900-talet. Dopfunten har ett trälock, eventuellt från 1600-talet, som inte används och inte sågs vid inventeringen.

Predikstolen med korg och baldakin av målat trä är tillverkad 1595, troligen vid Daniel

Tommisens verkstad. Trappan och delen under korgens tillfogades 1905 vid kyrkans tillkomst. Korgens sidor delas av joniska kolonner, utsmyckade med änglaansikten. Sidorna har rundbågiga fält med en mussla över. I fyra fält finns reliefer av evangelisterna med attribut. Korgen står på en hög åttkantig pelare. En rikt utsirad baldakin hänger ovanför predikstolen. Den svängda trätrappan har räcke av smide med blommönster.

Bänkinredningen är ursprunglig, samtida med kyrkan 1905. Bänkarna i nygotisk stil är öppna. De sirliga gavlarna avslutas uppåt med en trekantsgavel krönt av en bladknopp. Målade i ekådring med detaljer i grönt. Ursprungligen fanns 96 bänkar i kyrkan. Flera bänkar är borttagna vid olika tillfällen.

Orgeln, invigd 1974, är byggd av A Mårtenssons Orgelfabrik i Lund. Orgeln är inbyggd i den ursprungliga nygotiska orgelfasaden från 1905 ritad av A W Lundberg. Fasaden indelas med smala torn. Mittpartiet är ombyggt med nytt spelbord.

Kororgeln från 2013 är tillverkad av Klop i Nederländerna.

Orglarna kompletteras av ett piano.

Storklockan är gjuten 1598. *Lillklockan* är gjuten 1735 av Andreas Wetterholtz i Malmö. Klockorna är dekorerade med växtbårder och inskriptioner.

Övrigt

Lejonskulptur av kritsten från den romanska kyrkan. Skulpturen står under predikstolen.

Kyrkogården

Gravar är funna utanför kyrkomuren söder om den nuvarande kyrkogården, eventuellt intill en tidigare stavkyrka. Delar av nuvarande kyrkogård har medeltida ursprung. Den äldre kyrkan låg öster om nuvarande kyrka. Medeltida kyrkogårdar anses allmänt ha varit inhägnade, betade ängar, som även fungerade för profana ändamål. Gravarna utformades ofta som små kullar med träkors. Kyrkogården har utvidgats ett flertal gånger bland annat 1836-39 på prästgårdens område. I början av 1900-talet utvidgades åt väster på andra sidan vägen. 2005 anlades en askgravlund på nya delen. Kyrkogården ligger på båda sidor om Fredlunds väg. På östra sidan om vägen den gamla delen och väster därom den nya delen.

Beskrivning

Gamla kyrkogården

Kyrkogården omges av en mur delvis med synlig gråsten, delvis vitputsad och avtäckt

med tegelpannor. Mot väster avgränsar ett dekorativt gjutjärnsstaket med en hög gjutjärnsgrind. I sydvästra hörnet saknas mur och istället finns en bokhäck och nätstängsel. Grindar finns i alla väderstreck, i öster en tredelad hög trägrind. En utglesad trädkrans omger i söder. Kyrkan omges av grus. En gång från koret till trägrinden i öster är kantad av låga, hårt hamlade träd som närmast är som skulpturer. Gravarna är mestadels omgivna av buxbom och belagda med singel, en del står i gräs. Ovanligt många äldre höga gravstenar står kvar på sina platser. I nordöstra hörnet är samlat äldre gravstenar längs muren. Flera gravstenar är äldre än den nuvarande kyrkan. Den vanligaste titeln är lantbrukare. Få kvinnor har titlar men här finns stenar till två systrar med titeln pigor som dog unga 1867. Stenarna har reliefer av bladrankor. Två andra kvinnliga titlar är väverska och direktör.

Gamla kyrkogården med prästgården till höger.

Gjutjärnsgrind i väster.

Nya kyrkogården

Kyrkogården omges av en vitputsad mur avtäckta med tegelpannor i tre väderstreck, gjutjärnsstaket mot öster och trädkrans i söder och väster.

I kyrkogårdens mitt ligger askgravlunden med en slingrande gång mellan perennplantering. Namnplattorna av sten är fästade på en fyrkantig svart granitpelare. Gravkvarteren omges av klippta bokhäckar med buxbomsinramade gravar med singel. Vissa partier är grässådda. Stenarna är låga och horisontella. Huvuddelen är lantbrukare men Tygelsjö som stationssamhälle märks i titlar som stationsföreståndare.

Byggnader på kyrkogården

Ett hus söder om kyrkan är byggt som materialbod. 1939 byggdes det om till bårhus. Renoverades 1993. Vitputsad fasad och sadeltak täckt med rött tegel. Huset används numera som förråd.

Förråd/toalett byggt 1874 som spruthus, brandstation. Huset ligger på norra sidan om kyrkan och har vitputsad fasad och sadeltak med rött tegel.

Kulturhistorisk karaktärisering för Tygelsjö kyrkoanläggning

Tygelsjö kyrka, högt belägen mitt i byn, ligger i ett fint sammanhang med prästgård och församlingshem i prästgårdsparken. Byn har i centrum kvar flera äldre hus från förra sekelskiftet. Utanför är byn kraftigt utbyggd med småhus från 1960-talet och framåt.

Kyrkogårdarna är omgivna av murar och dekorativa gjutjärnsstaket. Praktfulla grindar av trä och gjutjärn markerar ingångar. Gamla kyrkogården har ovanligt många äldre gravstenar kvar på sina ursprungliga platser. Båda kyrkogårdarna karaktäriseras av buxbomsinramade singeltäckta gravar enligt sent 1800-tals ideal.

Platsen har mycket lång kontinuitet med en tidigare romansk kyrka och eventuellt även en stavkyrka utanför den nuvarande kyrkogården.

Kyrkan är byggd under en intensiv kyrkobyggnadstid. Främsta anledningen till nybyggnad var den stora befolkningstillväxten men även att samhället förändrades i grunden genom enskiftet, politiska reformer, industrialiseringen, järnvägens tillkomst och splittring mellan statskyrkan och fritänkare. Den nya kyrkan sågs som en statussymbol för ordning och skönhet och maktsymbol för stadskyrkan.

Tyngdpunkten av nybyggnader 1880-1910 i Skåne skedde runt Malmö-Lund. Den förhärskande stilen under denna tid var nygotiken som beskrevs av Helgo Zettervall i ”Allmänna anvisningar”

Tygelsjö kyrka är invigd 1905 och ritad av ingenjör A W Lundberg. Han var även under en period direktör på Skånska Cementgjuteriet i Lomma där kyrkans viktoriaplattor och cement tillverkades.

Kyrkan i nygotisk stil är byggd med tydlig höjdsträvan. Murarna är av rött tegel med horisontella band av glaserat mörkt tegel. Profiltegel är använt runt fönster och dörrar och markerade med glaserat tegel. Dörrarna är smyckade med kraftfulla dekorativa järnbeslag som är typiska för nygotiken. Kyrkan är en god representant för nygotikens höjdpunkt mellan 1880-1910 och har flera av dess kännetecken som oputsade tegelmurar, stråvpelare, profiltegel, detaljrikedom och höjdsträvan. Nygotiken ansågs vid denna tid som den bästa arkitekturstilen för att förmedla det teologiska budskapet. I inredningen var det viktigt att betona alla detaljers kyrkliga karaktär i motsats till profant och skapa ett rum som var andaktsväckande och upplyftande. Eftersom nygotiken var den dominerande stilen vid denna tid finns det tre nygotiska kyrkor i Limhamns församling.

Kyrkan visar på den nya tid som kom med järnvägen och industrialiseringen då ornament kunde gjutas prefabricerade i cement, skiffer och viktoriaplattor kunde fraktas på järnvägen. På så vis påverkade industrialiseringen inte bara tekniken utan också gestaltningen.

Kykorummet är högt, treskeppigt och det mest framträdande och karaktäristiska är de dekormålade valven som bärs av sandstenskolonner och de färgrika fönstren med masverk av betongelement. Väggarna har målad kvaderindelning. Interiören präglas främst av ursprungsåret 1905 men med vissa inventarier som är från den gamla kyrkan.

Interiört är kyrkan välbevarad med ursprunglig inredning i form av ekådrade öppna bänkar, orgelfasad, psalmnummertavlor i nygotisk stil från byggnadsåret. Golvets tidstypiska viktoriaplattor är kvar.

Från den gamla kyrkan finns romansk dopfont och från 1500-tal är predikstol och altarpopsats. Den senare har en ovanlig utformning där uppsatsens går ut som en baldakin över altaret. En liknande från samma verkstad finns även i närbelägna Västra Klagstorps kyrka.

Att tänka på

- Kyrkogårdens omgärdning med murar, gjutjärnstaket och grindar av olika material är betydelsefulla och bör värnas liksom de många äldre gravstenarna på gamla kyrkogården.
- Kyrkans exteriör är välbevarad och bör värnas.
- Kyrkans interiör och inredning från ursprungsåret 1905 bör värnas liksom den äldre kyrkans inredning.

Skydd m.m.

Kyrkan och kyrkogården skyddas som kyrkligt kulturminne enligt 4 kap.

kulturmiljölagen. Tillkommen före 1939. Omfattas av tillståndsplikt 4 kap. 3§.

Kyrkan och gamla kyrkogården ligger inom reg. fornlämning Tygelsjö 33:1 som utgör medeltida bytomt. Dessutom reg. fornlämning Tygelsjö 34:1 som är platsen för den medeltida kyrkan och reg. fornlämning Tygelsjö 40:1, vilka skyddas enl. 2 kap. kulturmiljölagen.

Källor och litteratur

Kyrkorivningar och kyrkobyggen i Skåne 1812- 1912, Siegrun Fernlund, akademisk avhandling vid Konstvetenskapliga institutionen vid Lunds Universitet, 1982

Skåne, Landskapets kyrkor, red. Markus Dahlberg, Riksantikvarieämbetet, 2015

Sockenkyrkorna – kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet, 2008

Underhållsplan för Tygelsjö kyrka 2006-05-05, Wikerstål Arkitekter AB

Nygotiska kyrkor i Skåne. Utveckling i form, material och konstruktion 1840-1910.

Konsthögskolans arkitekturskola

http://malmo.se/download/18.314e2e5b124a611034880003824/1383646342495/KMVRapport_2007_02_1_low.pdf#search='tygelsj%C3%83%C2%B6s+historia'

Övriga uppgifter

Denna rapport, en kulturhistorisk karaktäristik och bedömning av Tygelsjö kyrka, Malmö pastorat, har upprättats av:

Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA (rapportförfattare, inventering och foto)

Karl Johan Kember (granskning),

Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvärden

J AIS arkitekter AB, Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg, 042-14 92 30, www.jais.se

Inventeringsdatum: 2017-01-19

Färdigställd rapport: 2017-10-03

Tygelsjö kyrka - byggnadsbeskrivning

Stomme:	Murverk – Tegel
Fasadmaterial:	Tegel
Fasadkulör:	Röd Gul
Takform:	Sadeltak – Med dubbla fall Spira
Taktäckningsmaterial:	Sten-Skiffer
Byggnadsdel:	Torn-väster Långhus Kor-öster-smalare-polygonalt Sakristia-söder Trapphus-norr Trapphus-söder